

22 Μαΐου 2013

«... Μα δεν υπάρχει ύστερα»

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

π. Ανδρέα Αγαθοκλέους

Είχαμε πει κι άλλοτε μ' ένα γνωστό, ότι θα πρέπει να γνωρίσει την κ. Καλλιόπη. Μια γιαγιά χαριτωμένη από το άγιο Πνεύμα, άκακη, γλυκιά, όλο χαρά, ταπεινή, προσευχομένη με αγάπη υπέρ του σύμπαντος κόσμου. Όμως οι συνθήκες δεν βόλεψαν και τ' αναβάλλαμε.

Τελικά, την Κυριακή 19 Μαΐου 2013, προγραμματίσαμε να την επισκεφτούμε λίγο πριν το μεσημέρι. Μια ώρα πριν την προγραμματιζόμενη επίσκεψη πήρα τηλεφώνημα που μου έλεγε ότι «η κ. Καλλιόπη πέθανε τα ξημερώματα».

Για την αγιασμένη μορφή της θ' αναφερθώ αργότερα. Αυτό το οποίο, μπορώ να πω, με συγκλόνησε ήταν η χαμένη ευκαιρία, η τραγικότητα της αναβολής.

Γι' αυτό το θέμα ήθελα να πω, πρώτα στον εαυτό μου, τα εξής:

Είναι φορές που αναβάλλουμε τη συνάντηση με ανθρώπους με τους οποίους μπορούμε να έχουμε ουσιαστική επικοινωνία, ένεκα χρόνου και ασχολιών. Ή, ακόμα, με ανθρώπους που ψυχρανθήκαμε, στεναχωρηθήκαμε, και χρειάζεται η συνάντηση για να επαναλειτουργήσει η σχέση.

Ίσως η αναβολή να κρύβει την πνευματική μας οκνηρία και χαυνότητα ή τη δειλία μας να ρίξουμε πρώτοι το τείχος.

Προχωρώντας οι μέρες, ο χρόνος, προχωρούμε προς τον κόσμο της σιωπής, όπου η

δυνατότητα να κάνουμε κάτι θα έχει εκλείψει. [\(περισσότερα...\)](#)